

Glasbena Matica v Ljubljani.

Концертна турнеја

певачкога збора

„ГЛАСБЕНЕ МАТИЦЕ“ У ЛЈУБЉАНИ

по Југославији у данима од 12. маја
до укључиво 20. маја 1922.

Koncertna turneja

pevačkoga zbora

„GLASBENE MATICE“ U LJUBLJANI

po Jugoslaviji u danima od 12. maja do uključivo
20. maja 1922.

Концерти – Koncerti:

Београд - Beograd, 12./5. и 20.

Земун - Zemun, 13./5 и 19^{1/2}.

Београд - Beograd, 14./5. и 11.

Нови Сад - Novi Sad, 15./5. и 20^{1/2}.

Суботица - Subotica, 16./5. и 20^{1/2}.

Суботица - Subotica, 17./5. и 11.

Сарајево - Sarajevo, 19./5. и 20.

Сарајево - Sarajevo, 20./5. и 15.

PROGRAM:

1. ANTUN LAJOVIC: a) Bolest je kovač.
b) Pomladni spev.
c) Kroparji.
2. EMIL ADAMIČ: a) V snegu.
b) Iz bosanskega perivoja.
3. a) DR. ANTUN SCHWAB: Zdrava Marija!
b) ANTUN FOERSTER: Z glasnim šumom s kora.
c) DR. GOJMIR KREK: Tam na vrtni gredi.
4. ANTUN LAJOVIC: a) Pastirčki.
b) Zeleni Jurij.
c) Ples kralja Matjaža.

ODMOR

5. STEVAN MOKRANJAC: VII. Rukovet srpskih narodnih pjesama iz Stare Srbije i Makedonije.
6. a) JOSIP HATZE: Oj Lazare! (Srbija.)
b) ANTUN ANĐEL: Igra kolo. (Hrvatska.)
c) ANTUN ANĐEL: Dragi daleko. (Hrvatska.)
d) JOSIP HATZE: Čergo moja Čergice. (Ciganska.)
e) ANTUN ANĐEL: Anko Ančice. (Hrvatska.)
7. MATEJ HUBAD: a) Je pa davi slan'ca pala. (Slovenačka.)
b) Prišla je miška. (Slovenačka.)
c) Luna sije. (Slovenačka.)
d) Škrjanček poje, žvrgoli. (Slovenačka.)
e) Gor čez jezero. (Koruška.)
f) Bratci veseli vsi. (Slovenačka.)
8. STEVAN MOKRANJAC: Kozar.

Глазбена Матица у Љубљани била је основана год. 1872. као глазбено издавачки завод. Године 1882. отворила је своју глазбену школу за гласовир, гусле и општу глазбену теорију. Певачки збор Глазбене Матице био је основан у јесени године 1891., а године 1919. придружило му се и оркестрално друштво Глазбене Матице. Глазбена школа је се из скромних почетака развила кроз 40 година у највећи глазбено-школски завод на југу, који је био у школској години 1918.—1919. проширен у југословенски конзерваториум и који броји ове школске године над 1000 питомаца и 56 наставника.

Певачки збор (над 140 певача и певачица) је неке врсте спољашње обележје Глазбене Матице. Приредио је у својој ужој отаџбини током свога 30 годишњег концертног деловања 168 концерата и безброј других мањих наступања. Али сем тога концертовао је с највећим успехом и у Бечу, Загребу, Трсту, Опатији, Реки, Сушаку итд. У његовим концертним програмима видимо сва боља дела домаћих композитора, која је из већине баш певачки збор Глазбене Матице први изводио. У њима је у опште часно заступана наша југословенска песма; ну изводила су се и највећа световна дела најпризнатијих композитора као што су: Галус; Дворжак, Сметана, Фибих, Новак, Сук; Бетовен, Бах, Брукнер, Вагнер; Верди, Босси, П. Хартманн, Пероси итд.

Певачки збор Глазбене Матице води већ скоро 30 година вешта рука конзерваторијског директора господина Матеја Хубада. С његовим деловањем је у пајужој вези развој наше словеначке зборовске глазбене литературе.

Певачки збор Глазбене Матице у Љубљани понеће југословенску песму међу своју браћу с искреном жељом, да би и тиме поспешео узајамно упознавање и културно приближавање.

Glazbena Matica u Ljubljani bila je osnovana god. 1872. kao glazbeno izdavački zavod. Godine 1882. otvorila je svoju glazbenu školu za glasovir, gosle i opštu glazbenu teoriju. Pevački zbor Glazbene Matice bio je osnovan u jeseni godine 1891., a godine 1919. pridružilo mu se i orkestralno društvo Glazbene Matice. Glazbena škola je se iz skromnih početaka razvila kroz 40 godina u najveći glazbeno-školski zavod na jugu, koji je bio u školskoj godini 1918.—1919. proširen u jugoslovenski konzervatorium i koji broji ove školske godine nad 1000 pitomaca i 56 nastavnika.

Pevački zbor (nad 140 pevača i pevačica) je neke vrste spoljašnje obeležje Glazbene Matice. Priredio je u svojoj užoj otadžbini tokom svoga 30 godišnjega koncertnoga delovanja 168 koncerata i bezbroj drugih manjih nastupanja. Ali sem toga koncertovao je s najvećim uspehom i u Beču, Zagrebu, Trstu, Opatiji, Reki, Sušaku itd. U njegovim koncertnim programima vidimo vsa bolja dela domaćih kompozitora, koja je iz većine baš pevački zbor Glazbene Matice prvi izvodio. U njima je u opšte časno zastupana naša jugoslovenska pesma; nu izvodila su se i najveća svetovna dela najpriznatijih kompozitora kao što su: Gallus; Dvořak, Smetana, Fibich, Novak, Suk; Beethoven, Bach, Bruckner, Wagner; Verdi, Bossi, P. Hartmann, Perosi itd.

Pevački zbor Glazbene Matice vodi već skoro 30 godina vešta ruka konzervatorijskoga direktora gospodina Mateja Hubada. S njegovim delovanjem je u najužoj vezi razvoj naše slovenačke zborovske glazbene literature.

Pevački zbor Glazbene Matice u Ljubljani poneće jugoslovensku pesmu medju svoju braću s iskrenom željom, da bi i time pospešio uzajamno upoznavanje i kulturno približavanje.

ЕМИЛ АДАМИЧ

је један између најплоднијих и најомиљенијих словенских композитова. Нарочито сретно погоди онај прави, све оживљавајући народни тон.

АНТУН АНДЈЕЛ

је бивши дугогодишњи капелник певачкога друштва „Кола“ у Загребу. Андјел је познат по својим хармонизацијама хрватске народне песме.

АНТУН ФЕРСТЕР.

Старешина је словенских композитора. Рођен је 20. децембра 1837. године. Преко 40 година деловао је као капелник и оргуљаш у љубљанској станој цркви и као професор певања у средњешколским заводима у Љубљани. Нашу је гласбену литературу обогатио у првој врсти црквеним делима, која броје више стотина опуса. Сада живи као 85-годишњи старац у Новоме месту.

ЈОСИП ХАТЗЕ,

признан композитор хрватских једнопева и хармонизатор народних песама. Живи у Сплиту као гласбени директор и као зборовођа певачкога друштва „Гуслар“.

EMIL ADAMIČ

je jedan između najplodnijih i najomiljenijih slovenskih kompozitora. Naravno, čito sretno pogodi onaj pravi, sve oživljavajući narodni ton.

ANTUN ANĐEL

je bivši dugogodišnji kapelnik pevačkoga društva »Kola« u Zagrebu. Anđel je poznat po svojim harmonizacijama hrvatske narodne pesme.

ANTUN FOERSTER.

Starešina je slovenskih kompozitora. Rođen je 20. decembra 1837. godine. Preko 40 godina delovao je kao kapelnik i orguljaš u ljubljanskoj stonoj crkvi i kao profesor pevanja u srednješkolskim zavodima u Ljubljani. Našu je glazbenu literaturu obogatio u prvoj vrsti crkvenim delima, koja broje više stotina opusa. Sada živi kao 85 godišnji starac u Novome mestu.

JOSIP HATZE,

priznan kompozitor hrvatskih jednopeva i harmonizator narodnih pesama. Živi u Splitu kao glazbeni direktor i kao zborovoda pevačkoga društva »Guslar«.

МАТЕЈ ХУБАД.

Хубад, апсолвент бечкога конзерваториума, јест директор конзерваториума „Гласбене Матице“ у Љубљани. Поучава 30 година солопевање на конзерваториуму те је кроз све то доба био и капелником певачкога збора „Гласбене Матице“. Он је први код Словенаца хармонизовао народну песму у концертној форми. Певачки збор „Гласбене Матице“ их је већ безброј пута изводио с највећим успехом код куће и у туђини.

ДР. ГОЈМИР КРЕК,

овогодишњи ректор на љубљанском универзитету, рођен је 1875. године те је у годинама 1901.—1904. с највећим успехом уређивао гласбену ревију „Нови Акорди“. Његове су композиције из већине изашле у тој ревији. Др. Крек је и надзорник гласбених школа у делокругу покрајинске управе за Словенију.

АНТУИ ЛАЈОВИЦ

Рођен је 18. децембра 1878. у Вачама код Литије. Сада живи у Љубљани као судбени саветник. Лајовиц, апсолвент „Гласбене Матице“ и бечкога конзерваториума, најмодернији је словенски композитор. Ванрегно је дубок и духовит те је без сумње најзрелији у формама и у садржинама. С поносом могли бисмо га називати словенским модерним класичаром.

СТЕВАН МОКРАЊАЦ.

Класичар југословенске, а у првој врсти српске гласбе. Његова је заслуга, да је упознао српску песму шири свет и то у таквој форми, с каквом се не може да поноси народна песма ниједнога, па ни најбројнијега народа. Смело тврдимо, да је његових 15 руковета највећи репрезентант наше народне културе.

ДР. АНТУИ ШВАБ

живи у Цељу као лекар. Његове су композиције због лепе, срдачне и лакше форме веома омиљене.

MATEJ HUBAD.

Hubad, apsolutno bečkoga konservatorijuma, jest direktor konservatorijuma »Glazbene Matice« u Ljubljani. Poučava 30 godina solopevanje na konservatorijumu te je kroz sve to doba bio i kapelnikom pevačkoga zbora »Glazbene Matice«. On je prvi kod Slovenaca harmonizovao narodnu pesmu u koncertnoj formi. Pevački zbor »Glazbene Matice« ih je već bezbroj puta izvodio s najvećim uspehom kod kuće i u tudini.

DR. GOJMRIR KREK,

ovogodišnji rektor na ljubljanskom univerzitetu, rođen je 1875. godine te je u godinama 1901.—1914. s najvećim uspehom uređivao glazbenu reviju »Novi Akordi«. Njegove su kompozicije iz većine izašle u toj reviji. Dr. Krek je i nadzornik glazbenih škola u delokrugu pokrajinske uprave za Sloveniju.

ANTUN LAJOVIC

rođen je 18. decembra 1878. u Vačama kod Litije. Sada živi u Ljubljani kao sudbeni savetnik. Lajovic, apsolutno »Glazbene Matice« i bečkoga konservatorijuma, najmoderniji je slovenski kompozitor. Vanredno je dubok i duhovit te je bez sumnje najzreliji u formama i u sadržinama. S ponosom mogli bismo ga nazivati slovenskim modernim klasičarom.

STEVAN MOKRANJAC.

Klasičar jugoslovenske, a u prvoj vrsti srpske glazbe. Njegova je zasluga, da je upoznao srpsku pesmu širi svet i to u takvoj formi, s kakvom se ne može da ponosi narodna pesma nijednoga, pa ni najbrojnijega naroda. Smelo tvrdimo, da je njegovih 15 rukoveta najveći reprezentant naše narodne kulture.

DR. ANTUN SCHWAB

živi u Celju kao lekar. Njegove su kompozicije zbog lepe, srdačne i lakše forme veoma omiljene.

BOLEST KOVAČ.

(Preveo Fr. Finžgar.)

Болест кује наше срце немилосрдно као и ковач свој челик на наковњу.
Срце утупи и постане тврдо као и челик.

Bolest kuje naše srce nemilosrdno kao i kovač svoj čelik na nakovnju. Srce
utupi i postane tvrdo kao i čelik.

Bolest je kovač
za moje srce.
Na njenem ognjišču
mi strast gori.

Bolest pa nevsmiljeno
kuje srce,
dokler trdo ni
kakor jeklo kaljeno.

Vedno strašni vihar
v žrjavico srca
divje sopiha
in grozne plamene
pali mi besno.

Dobro kuje bolest!
Ne stare vihar
in mraz ne požge
in rja ne sne,
kar bolest je skovala.

POMLADNI SPEV.

(Preveo Fr. Finžgar.)

Блажени осећаји срца у пролетно доба. Све чезне за цвећем и усред ружа
наје душа мир, снове, наде, спеве и блажен сладак починак.

Blaženi osefaji srca u proletno doba. Sve čezne za cvečem i usred ruža
nade duša mir, snove, nade, speve i blažen sladak počinak.

Ko vijolice spet zacveto,
k cvetju tožno zaželi srce.
Moji duši je tako sladko,
kot rodilo bi se v njej nebo,
moji duši je tako sladko,
ker stezice moje rožice krase,
k cvetju tožno zaželi srce.

Blažen hodim mirno sred livad,
moje duše sanje so z menoj.
V meni spev se dviga lepih nad,
moje srce pije kelih zlat,
ki iz cvetnih čaš ima sladak napoj.
Sanje moje duše so z menoj.

KROPARJI.

(Oton Župančič: Ciciban.)

У Словенији је село Кропа, где већ од стотине година сви становници израђују ексере. То је кућна индустрија. Због ванредно тешкога рада сви су скоро понешто изнакажени и песници описују у шaljивим песмама њихово ходање и рад.

У Sloveniji је село Krope, где већ од stotine godina сви stanovnici израђују ексере. То је кућна индустрија. Због ванредног тешкога рада сви су скоро понешто изнакажени и песници описују у šaljivим песмама њихово hodanje и рад.

Kdo pa tisti so štokljači?
To so kropenski kovači,
to žebjarji so iz Kroke,
hodijo ko v mlinu stope:
cop, cop, cop, lop, lop, lop.

Kdo pa tisti so trkljači?
To so kropenski kovači,
kladivo jim v roki pleše,
pesmi poje, iskre kreše:
plenk, plenk, plenk, plenk, plenk,
žvenk, žvenk, žvenk, žvenk, žvenk...

V SNEGU.

(Simon Jenko.)

Мисли неоздрављивогa. Болесник гледа своје са снегом одевене планине. Природа се спрема на пролеће. Све ће бити одевено цвећем — а за његово срце није ни пролећа ни весеља, јер ће пре умрети, него ли буду процветале пролетне руже.

Misli neozdravljivoga. Bolesnik gleda svoje sa snegom odevene planine. Priroda se sprema na proleće. Sve će biti odeveno cvećem — a za njegovo srce nije ni proleća ni veselja; jer će pre umreti, nego li budu procvetale proletne ruže.

Hribi še beli so,
rože še ne cveto,
kmal' bo pomlad prišla,
rože bo sklicala.

Samo moje srce,
žalostno bode še,
zanj več pomladi ni,
zanj več veselja ni.

IZ BOSANSKEGA PERIVOJA.

(Cvetko Golar.)

Све мисли и жеље младога јунака концентrirане су у његовој девојци. За шеширом има три пера, која значе: Жарко сунце, јасну месечину и хладну росу. Све служи девојци и њему.

Sve misli i želje mladoga junaka koncentrirane su u njegovoj devojci. Za šeširom ima tri pera, koja znače: žarko sunce, jasnu mesečinu i hladnu rosu. Sve služi devojci i njemu.

Mlad junak po vasi jezdi
in klobuk po strani nosi,
za klobukom tri peresa.

Solnce zlato za sirote —
mesečina za popotne —
in za njive hladna rosa.

Prvo, — solnce žarko zlato,
drugo, — jasna mesečina,
tretje, — rosa čista hladna.

Njive pa so za pšenico,
a pšenica za kolače,
a kolači za devojke,
a devojke za junake.

ZDRAVA, MARIJA!

(Fr. Ks. Meško.)

Путник иде цестом. Огласи се вечерње звоно. У час сети се својих младих дана и склопи руке на побожну молитву: Здраво Маријо!

Putnik ide cestom. Oglasi se večernje zvono. U čas seti se svojih mladih dana i sklopi ruke na pobožnu molitvu: Zdravo Marijo!

K pokoju že dan se nagiba,
in zemljo ogrinja mrak.
Iz samostanskega stōlpa
glasi se zvok zvona mehak.
Zdrava, Marija!

Popotnik korakam po cesti,
zvonjenja poslušam spev.
A srce, a srce nemirno
pretresa mi glasen odmev.
Zdrava, Marija!

»Z GLASNIM ŠUMOM S KORA.«

(S. Jenko.)

Сељаци су сакупљени у цркви. Оргуље јако звуче, сви запевају песму краљици неба и земље.

Seljaci su sakupljeni u crkvi. Orgulje jako zvuče, svi zapevaju pesmu kraljici neba i zemlje.

Z glasnim šumom s kora
orgle so donele,
druži se z donenjem
glas soseske cele:

Bodi počeščena,
rajska ti devica,
vseh nebes in zemlje
naših src kraljica!

Tak soseska poje
in na prsi bije.
Skoz visoka okna
jasno solnce sije!

TAM NA VRTNI GREDI . . .

(Ljudmila Poljanec.)

Девојка гоји на својој гредици ружмарин. На растанку даде га своме драгом са страхом у срцу, да ће ружмарин увенути и тако угаснути сећање на њу.
Девојка гоји на својој гредици руџмарин. На растанку даде га своме драгом са страхом у срцу, да ће руџмарин увенути и тако угаснити сећање на њу.

Tam na vrtni gredi
rase rožmarin,
pridi o slovesu,
dam ti ga v spomin.

Na srce ga deni,
čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti.
rosno bo oko.

Rožmarin povene,
ž njim spomin bo vzet,
tudi ti boš nosil
v srcu veli cvet.

PASTIRČKI.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Седморица чобанчади претрпело је доба од седам злих година, седам пустих паша и седам мршавих крава. Нитко од њих није ни заплакао ни зацвилио. Ну дошло је златно доба лепе паше и утовљених крава; зато су весели и свирају поскочнице.

Sedmorica čobančadi pretrpelo je doba od sedam zlih godina, sedam pustih paša i sedam mršavih krava. Nitko od njih nije ni zaplakao ni zacvilio. Nu došlo je zlatno doba lepe paše i utovljenih krava; zato su veseli i sviraju poskočnice.

Bilo je sedem hudih let,
bilo je sedem pustih paš,
bilo je sedem suhih krav.

Sedmero je pastirčkov nas,
zdaj tolste krave gonimo,
na polno pašo hodimo,
okrogle pesmi piskamo.

Saj smo prebili sedem let,
prebili sedem hudih let,
prestali sedem pustih paš,
prepasli sedem suhih krav,
da ni nobeden »joj« dejal.

ZELENI JURIJ.

(Oton Župančič: Ciciban.)

У почетку пролећа одену сеоски дечаци једнога између себе у зелене
гранчице, воде га у поворци од куће до куће и певају веселе песме желећи
благослов природи и моле за дарове.

U početku proleća odenu seoski dečaci jednoga između sebe u zelene gran-
čice, vode ga u povorci od kuće do kuće i pevaju vesele pesme želeći bla-
goslov prirodi i mole za darove.

Jurij Zeleni se z mavrico paše;
srečno, veselo selo bo naše:
že za vodo čez travnike jaše.

Dobri ljudje vi, jasno vam lice!
Rad bi popeval z vami zdravice,
ali gole so Slovenske gorice.

Z glavo namigne, trava se vzdigne,
obraz okrene, veje odene,
z okom obrne, cvetje se strne.

Jasno vam lice, misel najbolja!
Z Vami ostati bilo bi me volja,
a na Koroškem še pusta so polja.

Jurij Zeleni ne hodi drugam,
vinca in pesmi poln je naš hram,
drago bo tebi, milo bo nam.

Pusta so polja, slana in mraz,
treba hiteti, kliče me čas,
ali ob leti spet bom pri vas.

Konja vspodbode v daljo izginja,
cvetje zelenje za njim se razgrinja,
da nas Zelenega Jurja spominja...

PLES KRALJA MATJAŽA ŠT. II.

(Oton Župančič: Ciciban.)

Деца играју коло и певају песму о краљу Матјажу и Аленчини.
Deca igraju kolo i pevaju pesmu o kralju Matjažu i Alenčici.

Enkrat naprej, enkrat nazaj,
kralj Matjaž si izbera raj,
gori in doli, tretjič okoli,
kralj Matjaž si Alenko izvoli.

Trikrat po sredi, četrtič na kraj:
>Kralj Matjaž, Alenko nazaj!<

Roke navskrižem križa kraža,
Turki lovite kralja Matjaža!

Bijmo s petami tok, tok, tok.
Konjič Matjažev skok na skok.

СРПСКЕ НАР. ПЕСМИ ИЗ СТАРЕ СРБИЈЕ И МАКЕДОНИЈЕ.

VII. руковет

SRPSKE NAR. PESMI IZ STARE SRBIJE I MAKEDONIJE

VII. rukovet.

I.

Море, извор вода
извирала,
оф, море оф!
Извор вода
извирала.

Море над извором
мома стоје,
оф, море, оф!
на извор се
огледала,
сас лице се
разговара:

Море леле лице,
бело лице,
оф, море, оф!
как сам бела
и румена,
оште, да сам
црноока?

Море, пуста слика
на Стојанку,
оф, море, оф!
земала би
ја Стојана.

II.

Ајде, кој ти купи
куланче то,
кој ти купи
куланче, хај!
Хај, хај, хај!
куланче то,
де џиди де,
куланче то?

I.

More, izvor voda
izvirala,
of, more of!
Izvor voda
izvirala.

More nad izvorom
moma stoje,
of, more, of!
na izvor se
ogledala,
sas lice se
razgovara:

More lele lice,
belo lice,
of, more, of!
kak sam bela
i rumena.
oste da sam
crnooka?

More, pusta slika
na Stojanku,
of, more, of!
zemala bi
ja Stojana.

II.

Ajde, koj ti kupi
kulanče to,
koj ti kupi
kulanče, haj!
Haj, haj, haj!
kulanče to,
de džidi de,
kulanče to?

Ајде ми га купи,
лудо младо,
лудо младо
нежењено.
Хај хај, хај!
лудо младо,
де џиди де,
нежењено.

Ајде, кој ти купи,
свилен фустан,
кој ти купи
свилен фустан?
Хај, хај, хај?
лудо младо,
де џиди де!
нежењено.
Ајде, кој ти купи
свилен фустан?
хај, хај хај?
лудо младо,
де џини де!
нежењено!

III.

Ој! Што ли ми је,
мила ле мајко
и драго,
млад арамија,
стара мајко,
да одам?

IV.

Посејо дедо
големата њива,
иха!
данга ланга,
данга ланга,
големата њива!
Еј, гором диње,
долом лубенице,
иха!
данга ланга,
данга ланга,
долом лубенице.
Еј навади се
Ерген момче младо,
иха!
данга ланга,
данга ланга,
дедова вунука.

Ајде ми га купи,
лудо младо,
лудо младо
нежењено.
Хај, хај, хај!
лудо младо,
де дџиди де,
нежењено.

Ајде, кој ти купи
свилен фустан,
кој ти купи
свилен фустан?
Хај, хај, хај?
лудо младо,
де дџиди де!
нежењено.
Ајде, кој ти купи
свилен фустан?
хај, хај, хај?
лудо младо,
де дџиди де!
нежењено!

III.

Ој! Što li mi je,
mila le majko
i drago,
mlad aramija,
stara majko,
da odam?

IV.

Posejo dedo
golemata njiva,
iha!
danga langa,
danga langa,
golemata njiva!
Ej, gorom dinje,
dolom lubenice,
iha!
danga langa,
danga langa,
dolom lubenice.
Ej, navadi se,
Ergen momce mlado,
iha!
danga langa,
danga langa,
dedova vunuka.

V.

Варај, Данке,
гиздава девојко! оф!

Седи Данка
на високи чардак,
у рући ву
щишмир јо гледало.

Начешља се
Данка огледа се.

Изговара
Данкина та стрина.
Варај, Данке,
гиздава девојко!
варај, Данке, варај!

V.

Varaj, Danke,
gizdava devojko! of!

Sedi Danka
na visoki čardak,
u rući vu
šimšir je gledalo.

Načeslja se
Danka ogleda se.

Izgovara
Dankina ta strina.
Varaj, Danke,
gizdava devojko!
varaj, Danke, varaj!

OJ ЛАЗАРЕ.

Ој, Лазаре, на води возаре.
Под гором, под зеленом,
под јелом, под јасеном,
с јасена роса капље,
момцима за калпаке,
а цури за зулуве хеј!

Чувај брода, не превези кога.
Под гором, под зеленом,
под јелом, под јасеном,
с јасена роса капље,
момцима за калпаке,
а цури за зулуве хеј!

Синоћ нам је одбегла девојка.
Под гором, под зеленом,
под јелом, под јасеном,
с јасена роса капље,
момцима за калпаке,
а цури за зулуве хеј!

OJ, LAZARE.

Oj, Lazare, na vodi vozare.
Pod gorom, pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
s jasena rosa kaplje,
momcima za kalpake,
a curi za zuluve hej!

Čuvaj broda, ne prevezi koga.
Pod gorom, pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
s jasena rosa kaplje,
momcima za kalpake,
a curi za zuluve hej!

Sinoć nam je odbegla devojka.
Pod gorom, pod zelenom,
pod jelom, pod jasenom,
z jasena rosa kaplje,
momcima za kalpake,
a curi za zuluve hej!

ИГРА КОЛО НА ДВАДЕСЕТ И ДВА . . .

Игра коло, игра коло на двадесет и два;
у том колу, у том колу лепа Маца игра,
каква Маца, каква Маца медна уста има,
да ме хоће, да ме хоће пољубити с њима,
волио би, волио би нег двадесет и два!
Љуби, љуби не дан губи,
сада можеш, кога хоћеш;
или мене ил до мене,
ил ак'хоћеш баш и мене.

IGRA KOLO NA DVADESET I DVA . . .

Igra kolo, igra kolo na dvadeset i dva;
u tom kolu, u tom kolu lepa Maca igra,
kakva Maca, kakva Maca medna usta ima,
da me hoće, da me hoće poljubiti s njima,
volio bi, volio bi neg dvadeset i dva!
Ljubi, ljubi ne dan gubi,
sada možeš, koga hoćeš:
ili mene il do mene,
il ak' hoćeš baš i mene.

ДРАГИ ЈЕ ДАЛЕКО.

Сва се гора листом саста,
а ја немам с ким,
јер мој драги на далеко
у туђој земљи!

У башчи ми ружа цвате,
ја ју не берем,
јер мој драги на далеко
у туђој земљи!

DRAGI JE DALEKO.

Sva se gora listom sasta,
a ja nemam s kim,
jer moj dragi na daleko
u tuđoj zemlji!

U bašči mi ruža cvate,
ja ju ne berem,
jer moj dragi na daleko
u tuđoj zemlji!

ЧЕРГО МОЈА ЧЕРГИЦЕ.

Черго моја чергице,
од чадјава платна,
ти си моја кућица,
сребрна и златна.
Господски су дворови,
непомичне стене,
а ти пратиш цигана,
куда год се крене.

Венац славе циганске,
породица чила,
на највећој студени,
кочоперна била!
Кад завеју снегови,
ја по снегу гацам,
а кад сине прољеће,
а ја се разбацам.

»ČERGO MOJA ČERGICE.«

Čergo moja čergice,
od čadjava platna,
ti si moja kućica,
srebrna i zlatna.
Gospodski su dvorovi,
nepomične stene,
a ti pratiš cigana,
kuda god se krene.

Venac slave ciganske,
porodica čila,
na najvećoj studeni,
kočoperna bila!
Kad zaveju snegovi,
ja po snegu gacam,
a kad sine proljeće,
a ja se razbacam.

АНКО, АНЧИЦЕ!

Зн, зн, цинцирлин,
цинцирлин, цин, цин!
Хай, хай!
Ој, девојко,
девојчице,
Анко, Анчице,
душо и срце,
дођи до мене,
седи крај мене,
дођи до мене,
и пољуби ме!
Ла, ла! Ах,
што сам ти учинио?
Анко, Анчице,
душо и срце,
дођи до мене,
седи крај мене,
дођи до мене
и пољуби ме!
Ако сам те пољубио,
Анко, Анчице,
душо и срце,
дођи до мене,
седи крај мене,
дођи до мене
и пољуби ме!
Хай, хай!
Хай, хай! цин, цин!

АНКО, АНЧИЦЕ!

Zn, zn, cincirlin,
cincirlin, cin, cin!
Haj, haj!
Oj, devojko,
devojčice,
Anko, Ančice,
dušo i srce,
dodji do mene
sedi kraj mene,
dodji do mene,
i poljubi me!
La, la! Ah,
što sam ti učinio?
Anko, Ančice,
dušo i srce,
dodji do mene,
sedi kraj mene,
dodji do mene
i poljubi me!
Ako sam te poljubio,
Anko, Ančice,
dušo i srce,
dodji do mene,
sedi kraj mene,
dodji do mene
i poljubi me!
Haj, haj!
Haj, haj! cin, cin!

JE PA DAVI SLAN'CA PALA.

Jutarњи je mraz uništio sve cveće na livadama. Momče ne tuguje za cvećem, već samo za svojom devojkom, jer se boji, da će ga ostaviti.

Jutarnji mraz je uništio sve cveće na livadama. Momče ne tuguje za cvećem, već samo za svojom devojkom, jer se boji, da će ga ostaviti.

Je pa davi slan'ca pala
na zelene travnike,
je vso trav'co pomorila
in vse žlahrne rožice.

Meni pa ni nič za rož'ce,
če jih slan'ca pomori.
Meni je le za dekle moje,
če me ona zapusti.

PRIŠLA JE MIŠKA.

Šaljiva narodna pesma, koja na jednostavan očigledan način opisuje, kako iz malenoga uzroka nastane često velike posledice. Pesma se peva kod šaljivih igara na polju.

Šaljiva narodna pesma, koja na jednostavan očigledan način opisuje, kako iz malenoga uzroka nastanu često velike posledice. Pesma se peva kod šaljivih igara napolju.

Prišla je miška z mišnice,
vzela pšenico z pšeničnice.
Miš pšenico pod goro,
pod to goro zeleno.

Prišla je mačka z mačnice,
vzela je miško z mišnice.
Mačka miško, miš pšenico
pod goro,
pod to goro zeleno.

Prišel je zajec iz zajčnice,
vzel je mačko iz mačnice.
Zajec mačko, mačka miško,
miš pšenico —

Prišla je lisica z lisičnice,
vzela je zajca iz zajčnice.
L'sica zajca, zajec mačko,
mačka miško, miš pšenico

Prišel je jelen z jelenčnice,
vzel je lisico iz lisičnice.
Jelen lisico,

Prišel je volk iz volčnice,
vzel je jelena iz jelenčnice.
Volk jelena, itd.

Prišel je medved iz medvednice,
vzel je volka iz volčnice.
Medved volka, itd.

Prišel je lov'c iz bajtice,
ustrelil je medveda iz medvednice.
Lov'c medveda, itd.

Prišla je smrt z mrtvašnice,
vzela je lovca iz bajtice.
Smrt je lovca,
lov'c medveda,
medved volka,

volk jelena,
jelen l'sico,
l'sica zajca,
zajec mačko,
mačka miško,
miš pšenico
pod goro,
pod to goro zeleno.

itd.

itd.

itd.

POD OKNOM.

(Fr. Prešeren.)

Ovo je jedna između najljepših Prešernovih pesama, čije je tekst i napjev narod sasvimе usvojio. Pesma izrazuje veliku ljubav.

Ovo je jedna između najljepših Prešernovih pjesama, čiji je tekst i napjev narod sasvimе usvojio. Pjesma izrazuje veliku ljubav.

Luna sije,
kladvo bije
trudne, pozne ure že.
Prej neznane
srčne rane
meni spati ne puste.

Ti si kriva,
ljubezniva
deklica neusmiljena.
Ti me raniš
ti mi braniš
da ne morem spat' doma.

ŠKRJANČEK POJE, ŽVRGOLI.

Шева поздравља својом песмом бели дан. Момче јој налаже, да поздрави и његову драгу, која је најлепша међу девојкама.

Ševa pozdravlja svojom pesmom beli dan. Momče joj nalaže, da pozdravi i njegovu dragu, koja je najlepša među devojkama.

Škrjanček poje, žvrgoli,
se bel'ga dneva veseli.
Škrjanček poje beli dan,
pozdravlja hrib in plan.

Škrjanček poje, žvrgoli,
se bel'ga dneva veseli;
pozdravlja z drobnó pesemco
tud' moja ljubico.

Kjer kol' se midva srečava,
prav mîlo se pogledava.
Vse solzne naj'ne so oči,
vse to ljubezen stri.

Kjerkol' sem hodil, kjer sem bil,
pa take nisem še dobil,
da b' b'la t'ko bel'ga ličica,
pa srca vsmiljen'ga.

GOR ČEZ JEZERO, GOR ČEZ GMAJNICO.

Народна песма из тужне Корушке. Певач поздравља своју отаџбину, свој дом и премилу мајку. Кад је био још малашан, често је певао тамо словенске песме, а данас то није више могуће; његова домовина стење под туђим јармом.

Narodna pesma iz tužne Koroške. Pevač pozdravlja svoju otadžbinu, svoj dom i premilu majku. Kad je bio još malašan, često je pevao tamo slovenske pesme, a danas to nije više moguće; njegova domovina stenje pod tuđim jarmom.

Gor čez jezero, gor čez gmajnico,
kjer je dragi dom z mojo zibalko,
kjer so me zibali mamica moja
in prepevali haји, haјo.

K's'm še majhen bil, s'm bil dro vesel,
s'm več barti k'tero pes'm pel,
zdaj vse minulo je, nič več pel ne bom,
zdaj ni več moj ljubi, dragi dom.

BRATCI VESELI VSI.

Народна напитуница.

Narodna napitnica.

Bratci veseli vsi
pesem zapojmo mi
od vinca sladkega
ko solnce čistega.

Glaške naliјmo si,
ven ga popijmo vsi!
En glažek al' pa dva
to nam korajžo da.

Kadar pa vinca ni,
takrat me vse boli.
Vince mi zdravje da,
ker moč v seb' ima.

Kadar pa dnarcev ni,
kaj nas pa to skrbi,
saj birt še kredo 'ma
bratci, le pijmo ga!

КОЗАР.

(Македонска народна).

Ајдеде!
Отуд иде лудо
Младо нежењено,
Капата му од јазовец,
Опинци му од решето,
Право пречи у село.
Ајдеде!

Цениле го селјани
Били мало бил' много,
Цениле го козара.
Ајдеде!

Цениле го селјани,
Ајде, даваше му говеда,
Неће момче говеда,
Даваше му козице,
Оће момче козице.
Ајдеде!

Бирале го сви селјани,
Бирале го за козара,
Додоше му три козице.
Три отера, две дотера,
Па се чуѓи, која нема, која де.

Попела се козица
На два, на три глоговца,
Паде коза те умре,
Стаде момче, да реве:
Леделе, леделе, козице,
Моја вита рогушо!

Ци! ци! ци! козице,
Моја вита рогушо!
Кад јо тебе накормим,
Чебар млако надојим,
Те сви момци нараним.
Леделе!

КОЗАР.

(Makedonska narodna.)

Ajdede!
Otud ide ludo
Mlado neženjeno,
Kapata mu od jazovec,
Opinci mu od rešeto,
Pravo preči u selo.
Ajdede!

Cenile go seljani
Bili malo bil' mnogo,
Cenile go kozara.
Ajdede!

Cenile go seljani,
Ajde, davaše mu goveda,
Neće momče govega,
Davaše mu kozice,
Oće momče kozice.
Ajdede!

Birale go svi seljani,
Birale go za kozara,
Dadoše mu tri kozice.
Tri otera, dve dotera,
Pa se čudi, koja nema, koja de.

Popela se kozica
Na dva, na tri glogovca,
Pade koza te umre,
Stade momče, da reve:
Lelele, lelele, kozice,
Moja vita rogušo!

Ci! ci! ci! kozice,
Moja vita rogušo!
Kad jo тебе nakormim,
Čebar mlako nadajim
Te svi momci naranim.
Lelele!

TISKARNA M. HROVATIN V LJUBLJANI.
ŠTAMPARIJA M. HROVATIN, U LJUBLJANI.